

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE
TASSA RISCOSSA	ITALY	GRUPPO II/70% - AUTORIZZAZIONE DIREZIONE PROVINCIALE
UREDNIŠTVO IN UPRAVA: REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE		P.T. DI GORIZIA - REG. TRIB. DI GORIZIA N. 5 - 28-01-1949
PODUREDNIŠTVO:		RIVA PIAZZUTTA, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481/533177 - Fax 533177 - Pošni t/rn 11234499
		Vicolo delle Rose, 7 - 34135 TRIESTE - TRST - Tel. 040/414646

DUHOVNI POKLICI Skupna zadeva božjega ljudstva

Že nekaj let je 4. velikonočna nedelja posvečena skrbi za duhovniške poklice. Ob njej Cerkev spominja na važnost in potrebo duhovnikov v družbi in posebno povdarja, daje duhovništvo socialni poklic, torej v korist človeški družbi in njenih članov. Po duhovniku verniki prejemaajo božje dobrote. Prav zato je Bog tako uredil, da imajo pri vzgoji duhovnikov tudi verniki svoj delež. Že v pismu Hebrejcem je zapisano: »Vsak duhovnik se jemlje izmed ljudi in se postavlja za ljudi v tem, kar se nanaša na Boga, da daruje dari in daritve za grehe in more imeti potrpljenje s tistimi, ki so nevedni in se motijo, ker je tudi sam obdan s slabostjo in mora zaradi nje kakor za ljudstvo tako tudi zase opravljati daritve za grehe«. (Hebr. V, 1-4).

Ker je duhovnikovo poslanstvo tako vzvišeno, je zanj treba posebnega poklica. Isto pismo zopet jasno pove: »Nihče naj si ne prisvaja te časti, kakor le kogar kliče Bog«. Bog pa kliče redno ali izredno. Redno kliče, da mlademu fantu ulije v dušo željo, da bi se velikodušno posvetil Bogu in ljudem in mu da tudi možnost za to: bistroumnost, ljubezen do kreposti in lep značaj.

Danes se zdi, da je malo takih rednih klicev, ker so otroci razvajeni. V družinah je malo vzgoje za odpoved in duhovne vzore. Bog sicer vedno kliče, a v hrušču tega sveta ne slišijo klica ali pa ga posvetni duh v zasebnem in javnem življenju zamori.

Večkrat pa so v sedanjem viharnem življenju izredne prilike, ko Bog tega kliče na duhovniško pot. Fanta iz delavske družine je duhovnik vprašal, če je morda kdaj mislil, da bi postal duhovnik. Odgovoril mu je, da raje umre, kot da bi šel za duhovnika. Duhovnik mu je čisto mirno odgovoril: »Če vam kdaj pride v glavo taka misel, nikar je ne odpodite«. In prav ta odgovor je fantu obrnil življenjsko pot, da je postal duhovnik.

Duhovnikov naše ljudstvo potrebuje in verniki so dolžni, da zanje poskrbijo, saj bodo le v njihov blagoslov. In kako?

Gospod Jezus nam je sam to povedal. Ko je nekoč gledal zemljo kot bogato žitno polje je vzkliknil: »Žetev je velika, delavcev pa malo!« In zaključil je: »Prosrite Gospoda žetve, naj pošlje delavcev na svojo žetev«. Iz teh besed se kaže tesna vez med duhovnimi poklici in molitvijo ter prošnjami. Bog bo dal duhovnikov, če ga bomo zanje prosili. V tem težkem položaju glede poklicev bi morale vse naše župnije strnjeno organizirati molitev v ta namen, zlasti ob prvih četrtkih ali ob kaki drugi priliki. Dogovoriti se je treba in začeti. S tem bo prešla v naše verne ljudi zavest, da smo za duhovne poklice vsi odgovorni.

Živ zgled v tem nam mora biti sam Gospod Jezus. Ko je izbiral apostole, je vso noč prečul v molitvi. Tudi pri zadnji večerji je molil zanje. In kristjani, ki nosijo ime po Kristusu, ga morajo posnemati in moliti v ta namen. To je splošen zakon v božjem kraljestvu: »Prosrite in se vam bo dalo«, ki ga spremlja obljuba: »Kdor prosil, prejme«. Če to velja za vse milosti, velja še posebno za duhovne poklice.

Velika pomoč pri tej zadevi so tudi vsakdanje žrtve. Starši in vzgojitelji bi morali otroke naučiti in vzgojiti za majhne žrtve, ker le te prinašajo človeku pravo notranjo zadovoljstvo. Fantek je vesel pripovedoval doma, kako je pomagal starčku na cesti, ki mu je padla iz rok palica, da je lahko nadaljeval pot, ko je čakal na pomoč naslonjen na zid. In deklica, ki si je odrekla 5000 lir, ki jih je dobila od tete za božič, in jih je dala misijonarju. Majhne žrtve in goreča molitev nam bodo izprosile novih poklicev.

Reklama tudi za poklice

Katoliška Cerkev v Avstriji je začela delati »reklamo« za duhovniške poklice. »Reklama« je v obliki oglasov v največjih časopisih.

Graški škof Weber je tako imenovano kampanjo utemeljil s tem, da je v Avstriji vedno večje pomanjkanje duhovnikov. To pomanjkanje da je podoba sedanjega verskega položaja v Avstriji. Pomanjkanje duhovnih poklicev ne more biti samo zadeva Cerkev, temveč celotne družbe, saj je Cerkev eden največjih nosilcev kulture, ljudske izobrazbe in javnega življenja.

Kampanja z oglasi se je začela meseca aprila in bo tekla do junija. Stala bo okrog štiri milijone šilingov. Toda škof Weber je poudaril, da duhovniških poklicev ne moremo vzbuhati z reklamo, ker je Bog tisti, ki kliče k duhovništvu; lahko pa za te poklice ustvarjamo ugodno ozračje. Kampanja naj bi pokazala, kaj se

pravi biti »sodoben božji mož«. Biti sodoben pomeni, v smislu »aggiornamenta« papeža Janeza XXIII., »podanašnjevaty to, kar je neminljivo«. »Vzvišenega gospoda župnika« ni več.

Kakor kaže najnovejša statistika Canisiuswerka, je v Avstriji 3075 župnij, od tega pa jih je brez lastnega duhovnika 660. To je približno vsaka četrta župnija. Te župnije je treba »sooskrbovati«. Zaradi pomanjkanja duhovnikov tudi ni mogoče izpolnjevati vseh pastoralnih nalog, je dejal škof Weber. Posebno sta ogrožena mladinsko delo, ki zahteva veliko osebnega spremstva, in zakrament pokore, kot »najmočnejši izraz udeležbe pri skrbeh« ljudi. Pomanjkanje duhovnikov pa je »razvilo tudi veliko rodovitnost«, je poudaril škof Weber, kakor »čudovito prebujenje laikov«, ki v desetisočih prostovoljno sodelujejo v Cerkvi.

Jugoslovanski vrh v Ljubljani

NEMIR V VLADI

Novica številka ena preteklega tedna je gotovo zahteva Slovenske kmečke zveze - Ljudske stranke, da Peterle zamenja kmetijskega ministra Osterca, sicer člana Omanove stranke. Dolžijo ga, da je premalo uveljavljal strankine interese, zlasti v zvezi s kmetijsko zakonodajo in zakonom o denacionalizaciji. Poleg tega pa je Oman tudi izrekel kritiko na račun, po njegovem mnenju, prepočasne politike osamosvajanja v vladi. Ni še sicer znano, kako naj bi zamenjavo ministra izvedli in kdo naj bi bil novi kmetijski minister, vprašanje pa je, kako ga utegne vlada spraviti skozi parlament. Takšnega, kot si ga želijo kmetje, bi utegnila

preostala Demosova koalicija ministri, da bi tako »disciplinirala« Omanove poslance, ki da »ne poznajo politične taktike«. Po drugi strani pa bi lahko Peterle to zamenjavo izkoristil za nekatere druge, pomembnejše, ki že dalj časa čakajo na svoj trenutek.

OKUPIRANA HRVAŠKA

Potem ko so na veliko noč pozno zvečer Plitvice zasedli tanki in oklepni Armade, se je temperatura na Hrvaškem spet zvišala. Srbi v Krajini so s strahom pričakovali, da bo hrvaška policija posegla v Kninu, in začeli so z novačenjem oboroženih mož. Zagreb se je prebudil posejan z

listki, ki so pozivali, naj se prostovoljci javijo v krajevnih skupnostih in organizirajo — sicer zaenkrat še neoborožene — odrede, pripravljene, da branijo Zagreb in Hrvaško. V takšnem ozračju je Armada izvedla »taktične premike« svojih oklepnih enot na vseh mešanih področjih na Hrvaškem oz. na področju tistih občin, ki so razglasile, da se priključujejo Srbiji. Ob tem je prišlo do nekaj incidentov s prebivalstvom. Ob tem je zanimivo tudi to, da Armadinih tankov niso izzvižgali le Hrvati, ampak tudi hrvaški Srbi, ki menijo, da je vojska prepozno prišla delat red.

Na presenetljiv način sta se oglasili tudi zvezna vlada in srbska skupščina. Prva je namreč izjavila, da je odcepitev Krajine od Hrvaške nična. Prav tako pa je bilo v srbski skupščini ob predlogu, naj bi začeli razpravo o priključitvi upornih občin Srbiji, rečeno, da srbski narod na Hrvaškem ne bi smel začeti državljanske vojne s hrvaškim narodom. Podobno spravljiv je bil tudi Tudjman na tiskovni konferenci po četrtkovem drugem, beograjskem vrhu jugoslovanske šesterice. Zaradi besednega dvoboja z Miloševićem (ki se je na tiskovni konferenci obnašal naravnost nekulturno) okrog paralel med Kosovom in Krajino pa je bil Tudjman celo primoran izjaviti, da je Kosovo pač problem Srbije. Okupacija Hrvaške pa je dan kasneje Tudjmana očitno toliko pretresla, da se je odločil tvegati prav na vse karte in Jugoslaviji ponudil opcijo zveze suverenih republik, torej federacijo z mednarodno pravno subjektiviteto.

Kljub napetemu stanju v državi se, po srečanju med Kadijevičem in Peterletom — Kadijevičev pomočnik, admiral Brovet, Slovenec, je pri tem prevajal — se zdi, da je Slovenija že bolj ali manj na varnem v svoji samostojnosti, dasi se zvezni obrambni minister še naprej noče pogovarjati s svojim slovenskim kolegom Janšo, ker je »špijun«. Huje pa bo med Hrvaško in Srbijo.

Težavnost tega problema gre seveda na roko zatrdjevanju evropske trojke, ki je na čelu z De Michelisom zopet na svojem evropskem obisku v Jugoslaviji prisegala na enotnost Jugoslavije in republikam na »severu« zabicevala, naj ne mislijo, da bodo z odcepitvijo lažje prišle v Evropo (tako De Michelis za Borbo). Komaj je slišati Albance, ki se sklicujejo na to, da so tretji narod v Jugoslaviji in da zato nov jugoslovanski dogovor brez njih ni mogoč. Kakorkoli že, tretji vrh bo ta četrtek v Ljubljani.

Leon Marc

Andreotti sestavlja vlado

Predsednik republike Cossiga je poveril sestavo nove vlade dosedanjemu ministerskemu predsedniku. Giulio Andreotti tako sestavlja že svojo sedmo vlado (zaslužil si je vzdevek Julij VII). Ime, ki močno spominja na nekdanje papeže in njih vlado v renesančnem in baročnem Rimu. No, tudi primerjava ni neveselna, saj je tudi znan po svojem duhovitem odnosu do stvarnosti. Predsednik republike je pri tem mandatu tudi podčrtal, da mora nova vlada vzeti v poštev predvsem problem ustavnih oz. institucionalnih reform (za kar se najbolj zavzemajo socialisti). Andreotti se je že lotil dela, pripravil je osnutek vladnega programa in ga razdelil tajnikom petstrankarske vladne večine. Vlado bodo torej spet sestavljale stranke DC, PSI, PSDI, PRI in PLI. Na delu je tudi že organigram nove vlade, to je priprava liste novih ministrov. Kaže, da ne bodo vsi dosedanjí ministri potrjeni. Verjetno bodo same stranke določile nekaj zamenjav v svojih kandidatnih ministrskih listah. Govori se, da bosta npr. za demokristjane spet prišla v vlado nekdanja vladna predsednika De Mita (kot možni zunanji minister) in Gorla (za kak finančno-ekonomski resor).

Vsi so se najbolj bali možnih predčasnih volitev. Izgleda pa, da so sedaj perspektive za sestavo trdne še enoletne vlade dovolj dobre in da ne bo treba meseca junija na volišča. Zadnje besedo bo sicer imel parlament, ki bo moral novi vladi izglasovati zaupnico. Prav tako pa tudi predsednik republike, ki sedaj noče biti več le nekak notar vladne krize, ampak protagonist ali — kot je sam nedavno dejal — komisar.

Vsi seveda pričakujemo nastopni programski govor predsednika Andreottija. Tudi Slovenci v Italiji. Že leta in leta prosjčimo za zakon o globalni zaščiti, ki ga navadno sicer vlade ob svojem nastopu v parlamen-

tu tudi napovedo, potem pa iz vsega nič ni. Bojimo se, da bo tudi tokrat tako. Problem je gotovo za širšo vladno politiko nepomemben, je pa za nas bistven. Prav tako je tudi lahko pokazatelj sedanjih novih odnosov ne samo do Slovenije oz. Jugoslavije, ampak do celotnega vprašanja vzhodne Evrope, ki se je končno rešila skoraj petdesetletnega komunizma. Do kdaj bomo še čakali na pravice?!

Spectator

Minirana hrvaška cerkev

Kot poroča Glas koncila, so v Pakracu v Slavoniji dne 27. marca minirali tamkajšnjo katoliško cerkev. Pred cerkvena vrata so postavili bombo, ki je eksplodirala ob eni popolnoči. Povzročila je precejšnjo škodo. Razbila je glavna vrata, jih vrgla iz okvira, poškodovala klopi v cerkvi, razbila okna, poškodovala lestence.

Pakrac je občina, kjer živijo Srbi in Hrvati, spada pa v hrvaško republiko. Tu so bili nekaj dni prej ostri spori, ker je občinski svet proglasil priključitev občine k Srbiji, podobno kot so to storili Srbi v kninski Krajini.

Ljudsko štetje v Jugoslaviji

Te dni se je v Jugoslaviji začelo ljudsko štetje; zadnje je bilo leta 1981. V vsako družino bo prišla posebna komisija z vprašalno polo, na kateri je večje število vprašanj, med temi tudi vprašanje o narodnosti in o veri. Katoliški škofje vzpodbujajo vernike, naj se ne bojijo priznati za člane katoliške Cerkve.

Kočljivo je tudi vprašanje o narodnosti in jeziku. Zlasti pripadniki narodnih manjših se bojijo pritiska in manipulacije s strani pristojnih komisij. Vprašanje je tudi, kako naj mirno poteka štetje v sedajem tako napetem političnem ozračju.

Tragedija pozabljenega naroda

Tragedija Kurdiv trka na vrata naše vesti. Vsi smo na tihem upali, da bo temu narodu vendarle uspelo odtrasti se jarma bagdadske tiranije in zaživeti svobodno, če že ne v lastni državi, pa vsaj v neki avtonomni upravni enoti. To pa je bila le utopija, realnost je precej drugačna in krvava. V uporu proti Saddamu Husseinu je izgubilo življenje na tisoče Kurdiv, milijonske množice bežijo v Iran in Turčijo, iraška vojska pa uganja nad kurdskim ljudstvom pravi genocid.

Zavezniška vojska je od Bagdada oddaljena nekaj več kot sto kilometrov, a stoji križem rok. Njeni položaji so tik pred Basro, a je pustila v krvi zatreti šiitski upor na jugu Iraka. Lahko rečemo torej, da ni kurdski narod žrtev iraške strahovlade, temveč tistega, čemur pravimo «politični realizem». Gospod Bush bi lahko brez težav posegel v iraško državljansko vojno: s tem pa bi se zameril Sovjetski zvezi, saj bi bili ameriški tanki oddaljeni od njenih meja le nekaj sto kilometrov. To bi verjetno povzročilo padec Gorbačova in konec »perestrojke«, kar pa ni ravno navdušujoče. Z vojaško pomočjo Kurdom pa bi se Bush zameril tudi Turčiji in Siriji, ki sta odigrali važno vlogo v okviru protiiraške koalicije, ter Iranu, katerega nevtralnost v zalivski vojni je bila za zaveznike zelo dragocena: v vseh teh treh državah (največ v Turčiji) živijo namreč Kurdi, ki sploh nimajo nobenih pravic. Poleg tega bi bila morebitna šiitska prevlada v Iraku za Američane in ostale zaveznike nega-

tivna. Politični realizem pač. Navsezadnje je stanje podobno tistemu, ki je bilo v Evropi v poletju 1945, ko so zavezniki izročali Sovjetom in drugim komunističnim državam protikomunistične enote (kozake, domobrance itd.), dobro vedo, da gre do tisti ljudje v smrt. Vendar: sodelovali so z Nemci. Rusom, Jugoslovanom in drugim se ne smemo zameriti in pika. Čeprav pošiljajo sedaj Kurdom humanitarno pomoč, je očitno, da je tudi tokrat prevladala taka politika.

Poleg tega nimajo Kurdi nobenega takozvanega »sponzorja«, ki bi opozarjal na krivice, ki jih ta narod doživlja že desetletja. Nimajo milijard, ki jih arabske države dajejo Organizaciji za osvoboditev Palestine in drugim terorističnim skupinam (ljudem, ki živijo na zasedenih ozemljih seveda ne), da bi le-te izvajale krvave atentate. Kurdska tragedija ni bila nikoli preveč »spektakularna«: ni terorističnih pokolov, atentatov, preusmeritev letal in ladij, ki bi pritegnile pozornost medijev. Kurdske »intifade« ni posnela nobena televizijska mreža. Ni nobenega kurdskega Yasserja Arafata, ki bi se razkazoval po televiziji. La malokdo je bil seznanjen s tragedijo tega naroda: tudi katoličani nismo pri tem izvzeti. Navsezadnje pa ni na Zahodu nobenega mirovniškega gibanja, ki bi organiziralo povorke v korist Kurdiv. Pred par meseci so ulice in trge zahodnih (zlasti italijanskih) mest preplavile množice mirovnikov, ki so protestirali proti zavezniškemu vojaškemu posegu v Zalivu. Kje so sedaj?

ni

Slavje na Sv. gori

Pretekla nedelja, Bela nedelja, je bila res dan, »ki ga je naredil Gospod«. Na Sv. gori so namreč slovesno obhajali 40-letnico, odkar se je milostna podoba Matere božje vrnila v svoje svetišče, in to že tretjič v zgodovini Sv. gore. Če je pred 40-letni vremen nagajalo, je to pot začelo rahlo pršiti le, ko se je procesija bližala vrhu, in še to malo časa.

Ob določeni uri je ljudstvo z duhovniki krenilo s Prevala proti vrhu. Po poti so blagoslovili 14 lesenih križev, ki predstavljajo 14 postaj križevskega pota in nosili podobo Matere božje. Križi so delo mladega mizarja Aleša Merviča iz Vedrijana v Brdih. Še več ljudstva je čakalo v baziliki, saj so številni prišli že dopoldne, ko je pa bilo vreme tako sončno. Prišli so iz vseh krajev Primorske, tudi iz Italije, in povečini priromali peš ali pa se pripeljali z avtobusi Avtoprometa, ki so edini vozili do vrha. Škoda le, da ni vozil avtobus iz stare Gorice, kot lansko leto. Številni ljudje so namreč nanj zamačali. Zato se v Gorici vprašujemo ali bo tudi letos vozil avtobus na Sv. goro ob nedeljah in praznikih kot lansko leto. Škoda bi bilo, če bi te ugodnosti ne bilo več.

Po prihodu v cerkev se je začela molitev častitljivega dela rožnega venca z vmesnim ljudskim petjem in poročili o zgodovini božje poti. Vse se je zavleklo, zato se je sv. maša začela s polurno zamudo. Organizatorji so hoteli, naj somaševanje vodi dr. Franc Močnik in sicer zato, ker je on kot župnik v Solkanu pripravljaval vrnitev milostne podobe junija 1947, vrnitev, ki je ni bilo, ker so na predvečer prenosa milostne podobe iz go-

riške stolnice v župno cerkev v Solkanu neznanci podobo ukradli in odnesli neznano kam. Kot znano se je šele čez čas pojavila v Vatikanu. Ob glavnem somaševalcu je somaševala še vrsta drugih duhovnikov. Koprškega škofa Piriha je zastopal generalni vikar Renato Podberšič. Med mašo so peli združeni zbori Glorio, Sanctus in Agnus Dei, pa tudi naše velikonočne pesmi, ki jih je z njimi pela vsa cerkev; bilo je zelo mogočno petje.

Po evangeliju je msgr. Močnik v pridigi razvil štiri glavne misli: molimo za dar močne dejavne vere; molimo za krščanski smisel trpljenja in življenja; molimo za narod posebno v teh odločilnih časih za njegovo prihodnost; molimo za duhovniški in redovni naraščaj.

Po končani maši so sledile še pete litanije Matere božje z odpevi ter blagoslov.

Vreme se je zjasnilo in verniki so odhajali od Matere božje polni hvaležnosti do Nje in njenega Sina.

Ustanovni občni zbor zamejske konference Svetovnega slovenskega kongresa za Furlanijo-Juljsko krajino

V ponedeljek, 15. aprila ob 20.30 bo v Viteški dvorani na Goriškem gradu ustanovni zbor zamejske konference Svetovnega slovenskega kongresa za Furlanijo-Juljsko krajino. Na omenjeni dogodek so seveda vabljeni vsi tisti, ki so s svojimi pismenimi izjavami že pristopili k tej organizaciji oziroma gibanju, bodisi s Tržaškega in Goriškega ter iz Benečije. Prav tako pa so vabljeni vsi tisti interesenti, ki še niso člani Sve-

DUHOVNA MISEL ZA 3. VELIKONOČNO NEDELJO

»Tedad jim je odprl razum, da so umevali knjige Svetega pisma.« (Lk 24, 45)

Kristus je moral trpeti, umreti in vstati od mrtvih, da bi postal spravna žrtev za naše grehe, pa ne le za naše, temveč tudi za grehe vsega sveta» (1 Jn 2, 2). In mi pokažemo, da smo njegovi učenci, »če spolnujemo njegove zapovedi« (1 Jn 2, 3).

Blaise Pascal, francoski mislec, je rekel, da bi morali ljudje reči Bogu hvala, ker se je tako razodel in je zapisano v knjigah Svetega pisma. Mi pa se pritožujemo, kako je daleč, odmaknjen, skrit in nedosegljiv. In še dodaja, da ima tisti, ki želi videti, zadosti luči. Za tistega pa ki noče spoznati, sprejeti in vključiti Boga v svoje življenje, je zadosti daleč, da ga ne vidi.

Apostolom so se ob srečanju z vstalim Gospodom razblinili vsi dvomi in strahovi. Naenkrat jim je postalo vse razumljivo: Učeniške besede, znamenja, dejanja in dogodki iz njegovega življenja, na poseben način obsodba, trpljenje in smrt na križu. Treba je bilo namreč, da se je izpolnilo vse, kar je bilo o njem v Mojzesovi postavi, prerokih in psalmih zapisano (prim. Lk 24, 44).

Jezus je resnično odrešenik sveta. Navdušenja, ki so ga imeli njegovi učenci, so se kmalu nalezili tudi drugi ljudje. Zaradi njihovega pričevanja so mnogi sprejeli vero v vstajenje. Začelo se je potovanje Jezusovih bratov in sester skozi zgodovino - Cerkev, ki trdno stoji na pričevanju in veri apostolov.

MILAN NEMAC

BRALCI PIŠEJO

Svetovni slovenski kongres - prepozno in prezgodaj obenem

Prepozno

Inštitucija Svetovnega slovenskega kongresa bi bila nadvse aktualna v času totalitarizma, ko so v Sloveniji vladali samo komunisti, ki so bili za nacionalno komponento gluhi in slepi. Ni jih zanimalo slovenstvo doma, še manj pa Slovenci v zamejstvu ali po svetu. Pri tem niti ne govorimo o tistih izseljencih, ki so se morali zaradi boljševiške diktature izseliti. Politični emigranti smo bili označevani izključno s terminusom »sovražna emigracija« in kot taki smo bili za boljševiško oblast v Sloveniji veliko manj kot samo nekaj drugorazrednega; bili smo »sovražniki«. Ljudje v Sloveniji niso smeli o nas ničesar vedeti. Skratka, bili smo pozabljeni. Edina, ki je vedela za naš obstoj, za pomembno kulturno in narodnostno vlogo, za našo ustvarjalnost, je bila Udba, ki je bdel nad nami in preprečevala, da nam ne bi na kak način uspelo zastrupiti »nevednega ljudstva« z našim antikomunizmom.

V tistih letih bi bil Svetovni slovenski kongres za slovenstvo dobrodošel, koristen in nujno potreben. Sedež bi imel Kongres nekje v zamejstvu ali drugje v svetu.

Prezgodaj

Ker s slovenske zastave še ni izginila rdeča zvezda, bo junija letos potekalo zasedanje Svetovnega slovenskega kongresa pod simbolom oktobrske boljševiške revolucije.

Obenem tudi še obstaja zloglasna lista vojnih hudodelcev, zaradi katere pretežni del politične emigracije ne bo sodeloval na Kongresu, saj smatra, da je vsa politična emigracija na listi, dokler je na njej en sam človek.

In tretje

Tudi sam sem bil ob študijskih dnevih v Dragi, leta 1989, povabljen k sodelovanju. Seveda je ostalo le pri povabilu, kar pa me niti malo ne preseneča, ko danes vidim, kdo so organizatorji odborov Slovenskega kongresa in to tako v svetu in zamejstvu, kakor v Sloveniji. Moram reči, da sem zaradi ideološke ekskluzivističnosti teh organizatorjev resnično zaskrbljen. So pa med omenjenimi organizatorji tudi častne izjeme, a kaj ko so tako redke.

Resno se zato bojim, da ta Slovenski kongres ne bo ustrezal svojemu poslanstvu, da skratka ne bo »vseslovenski«. S tem pa tudi ne bo ustrezal svojemu nazivu: Svetovni slovenski kongres.

Vinko Levstik

Spoštovano uredništvo.

Člani društva Zedinjene Slovenije pošiljamo, s svojega 44. letnega občnega zbora, vam in vsem vašim bralcem iskrene pozdrave.

Želimo vam veliko uspehov in božjega blagoslova pri vašem delu! Prav lepo pozdravljamo!

Korenine stranke Slovenske skupnosti

Podoba je, da SSK pozablja na svoje korenine. To vsaj na Goriškem. To sklepam iz poročila dr. Mirka Špacapana na izrednem kongresu te stranke letos 28. januarja v Katoliškem domu in izjav dr. Damijana Terpina v reviji »Mladina«. Oba govorita, kot da je stranka SSK nekaj povsem novega, kar da je nastalo na prvem deželnem kongresu 24. maja 1975. In vendar ima stranka svoje korenine, na katere se je le vcepila z željo ali bolje s programom, da hoče postati »krovnna organizacija vseh Slovencev v Italiji.« Pri tem bi ta stranka ne smela izgubiti izpred

šega prostora, kakor tudi volitve odbora predvsem pa šestih uradnih delegatov, ki nas bodo zastopali na prvem Kongresu v Ljubljani med 27. in 30. junijem. Takoj velja naglasiti, da je v interesu vseh, da se Kongresa v Ljubljani udeležijo tudi drugi zastopniki, saj je ob 150 uradnih delegatih z vsega sveta pričakovati več kot 1000 udeležencev, pri čemer se samo iz Nemčije obeta 200 do 300 zastopnikov.

Janez Povše

oči, da se je le vcepila na prejšnjo slovensko stranko Slovensko demokratsko zvezo. Zato nekaj zgodovine

SLOV. DEMOKRATSKA ZVEZA

Ta stranka je nastala v Gorici dne 17. januarja 1947 na pobudo dr. Augusta Sfiligoja ter dr. Antona Kacina. Na tem sestanku somišljenikov iz vrst liberalcev in Slov. ljudske stranke (klerikalcev) je prišlo do sklepa, da ustanovijo samostojno, neodvisno slovensko demokratično stranko, ki ne bo podrejena Osvobodilni fronti in po njej Komunistični partiji. Ime si je dala Slov. demokratska zveza in je še isto leto začela izdajati svoj tednik »Demokracija«. Konec leta 1947 se je SDZ osnovala tudi na Tržaškem v povezavi sličnih skupin. To je bila prva neodvisna, demokratična stranka Slovencev v Italiji po zadnji vojni. Kot taka je v naslednjih desetletjih nastopala na raznih krajevskih volitvah (občinskih, pokrajinskih, deželnih), le za državne volitve se je navadno povezala s KD.

Levičarsko usmerjeni Slovenci pa so ves čas ostali zvesti OF in volili levo stranko in volilne skupnosti, ki so na raznih volitvah nastopale pod različnimi imeni in znaki (Demokratična fronta Slovencev, Slov. ital. ljudska fronta, Neodvisna gospodarska zveza, Neodvisna socialistična zveza idr.). Vedno pa tudi za Kom. partijo Italije.

K. Humar

Jeruzalemski latinski patriarh Michel Sabbah

Jezuit Jaouen zdravi drogiranca med plovbo

Pater Jaouen, mornar in jezuit s postavo velikana, je pri sedemdesetih letih posebnež. Do leta 1964 je bil v službi v zaporu, potem pa se je posvetil reševanju mladih ljudi, ki pridejo iz zapora.

Svoje delo nadaljuje na stari 38 m dolgi jadrnici, ki ima čudovito ime: Lepo upanje (Bel-Espoir). Na krovu so sami drogiranca, bolj ali manj mladi prestopniki, ki hočejo spremeniti smer življenja. Pater pravi, da prihajajo nekateri telesno uničeni, a po petih tednih plovbe proti Antilom se spet postavijo na noge. Spet se želijo boriti v življenju.

Pristanek na Maderi na Kapverdskih otokih je zelo pomemben. Mladi potniki vidijo revne ljudi, ki so srečni. To jim da misliti in imajo čas, da pogledajo vase.

Ali ima pater kaj uspeha? Eden izmed mladih pravi: »Pater Jaouen je pribežališče vseh, ki so v težavah, naj bo na kopnem ali na morju. Vedo, da zna prebuditi tiste, ki spijo, in jih prisiliti, da gledajo življenje v oči. Če pri krmilu človek sanja, se ladja potopi.

Pater Jaouen pravi: »Ne prenesem sanjačev. Oni ne prenesejo, da jih 'stresam'!«

(Iz: Slovenski jezuiti)

Ali je sprava mogoča?

Kar dvakrat so v Tinjah v zadnjem času govorili o državljanski vojni oz. spravi med Slovenci. Medtem ko je 26. marca o partizanstvu in domobranstvu predaval zgodovinar mag. Mlakar iz Ljubljane, smo 5. aprila za okroglo mizo slišali misli dr. Zdešarja iz Münchna, župnika Zaletela iz Vogrč, g. Stanovnika iz Ljubljane, gospe Dolinar in Cröblacher iz Koroške, partizana Wutteja iz Št. Primoža, zgodovinarja dr. Sturma iz Celovca in tudi mag. Mlakarja.

Ker se neobdelana preteklost lahko maščuje, so diskutanti skušali povedati o svojih britkih izkušnjah med vojno — in po njej — in razmišljali o možnosti sprave. Le-ta bi se morala začeti najprej v naših srcih, žal pa je dobro obiskano predavanje kmalu »iztirilo« in se lotevalo čisto drugih tem, da ne rečem žalitev in obmetavanj s krivdo. Številnim mladim poslušalcem to sigurno ni bilo za zgled, pa tudi jasne slike si po tem predavanju niso mogli ustvariti. Poleg tega so se od osmih predavateljev pravzaprav samo trije ali štirje držali naslova o spravi, ki je za preživetje malega slovenskega naroda, ki je povrh vsega še razkropljen po vsem svetu, nujno potrebna.

Dr. Zdešar, znani zdomski duhovnik iz Nemčije (ki je ušel iz Teharij), je bil mnenja, da je sprava možna, nujna, a ne lahka. Najstarejši diskutant g. Zaletel je povedal, da so za spravo prej zmožni verni kot neverni, da pa imajo kristjani pri tem tudi večjo odgovornost, ker imajo pač več pripomočkov (zakramente, molitev itd.). Filolog Stanovnik iz Ljubljane je poudaril, da je potrebna tudi sprava med današnjimi ljudmi, saj smo še vedno (in za vsako figo) sprti med seboj in se obnašamo (čeprav izstopamo iz boljše vizije) kot da se nič ne dogaja — istočasno pa se gremo demokracijo... Oba zgodovinarja, ki izhajata že iz povojne generacije in vso tragiko torej poznata le iz pripovedovanj ali literature, sta bila mnenja, da je sprava težko dosegljiva (predavanje je to res dokazalo, saj smo si bili že v dvorani nasprotni), posebno pa dokler »ta stari« ne bodo pomrli.

Diskusija (vodil jo je prof. dr. Jože Wakounig, ki pa včasih nalogi ni bil kos), ki se je po prvem delu razvila med poslušalci, je bila burna in se velikokrat sploh ni dotikala sprave. Predvsem pa je dokazala, da smo Slovenci nezrel narod, ki še vedno ne ve, kaj hoče, kaj šele, da bi znal odpuščati in pozabljati.

R. B.

Galerija Katoliške knjigarne
Travnik 25 - Gorica

vabi

na otvoritev razstave likovnih del Bogomile Doljak s tržaškega Krasa. Umetnico bo predstavil umetnostni zgodovinar in kritik Marko Vuk.

Ob tej priložnosti bo predstavitev pesniške zbirke Vračanje ptic Lojzka Špacapan iz Vipavske doline. O knjigi bo spregovorila prof. Zora Tavčar - Rebula, pesmi bo bral Aleksij Pregarc.

Otvoritev razstave bo v soboto 13. aprila 1991 ob 18. uri.

Razstava bo odprta do 11. maja 1991, vsak dan, razen nedelje in ponedeljka, od 8.30 do 12.30 in od 15.30 do 19.30.

Radijski oder in Marijin dom pri Sv. Ivanu pod pokroviteljstvom SSO

vabita

na 4. srečanje na Vrvciah: Ljubomir Feldek, FIDL—FADL, izvaja skupina Lutke čez cesto, Kranj, v nedeljo 14. aprila 1991 v Marijinem domu v ul. Brandesia 27, Trst ob 11. in 17. uri.

Da ne zaspri zaščitni zakon

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti je z brzojavko opozorilo mandatarja za sestavo nove vlade, posl. Giulia Andreottija, na nerešene probleme slovenske narodnostne skupnosti v Italiji. »Ko Vam želimo obilo uspehov pri odgovornosti,« je zapisano v brzojavki, »zahtevamo jasnih zagotovil nove vlade glede zaščitnega zakona in reševanja problemov slovenske manjšine«.

Deželno tajništvo SSK, ki o tem poročila v posebnem tiskovnem poročilu, je tudi ponovno izrazilo zaskrbljenost zaradi krize, ki je zajela Primorski dnevnik. Žal še ni stvarnih znakov, da bi pristojne oblasti pomagale pri premoščanju težav, a tudi napovedi o pluralizaciji založnika in o jasni avtonomni, profesionalni in finančno zdravi perspektivi časopisa še ne nudijo zadovoljivih jamstev.

Končno je v tiskovnem poročilu SSK rečeno, da bo v soboto celodnevni interni seminar na deželni ravni kot priprava na deželni kongres in priložnost za razpravo med člani strankinih organov, izvoljenimi zastopniki in strokovnjaki o problematiki na področju socialnih vprašanj, gospodarstva, teritorija in ekologije ter političnih odnosov v naši skupnosti.

Obsodili so albanskega župnika

Sodišče v Prištini je potrdilo razsodbo sodišča v Peči, ki je obsodilo katoliškega župnika Niko Ukgjina na mesec dni zapor. Obsojeni župnik se je lansko leto meseca decembra vračal iz Peči! Po poti ga je ustavila srbska policija, mu preiskala avto in prtljago. V aktovki so mu našli notes s črno rdečimi platnicami in orlom brez rdeče zvezde. Tak orel je simbol Albanije. Zato je župnik prišel v zapor in pred sodišče. To ga je v Peči obsodilo na mesec dni zapor, prizivno sodišče v Prištini je obsodbo potrdilo.

SLOVENSKO STALNO GLEDALIŠČE

Eugene O'Neill

Dolgega dneva potovanje v noč

Režija Dušan Jovanovič

V četrtek, 11. aprila ob 16.00

Abonma RED H - ob 20.30 Abonma RED E.

V petek, 12. aprila ob 16.00

Abonma RED I - ob 20.30 Abonma RED K.

V soboto, 13. aprila ob 20.30

Abonma RED F.

V nedeljo, 14. aprila ob 16.00

Abonma RED G.

V ponedeljek, 15. aprila ob 20.30

Abonma RED D.

Ali bomo dobili nov dnevnik?

Pri razpravi o republiškem proračunu je prišlo na dan, da namerava vlada v Ljubljani izdajati nov dnevnik. V ta namen so v proračunu že dodelili 27 milijonov din »za pluralizacijo« medijev. Mile Šetinc, liberalec, je vprašal, kam bo šel ta denar. Govori se namreč, da se pripravljajo nov dnevnik »Slovenec«, ki ga je boljše vizija oblast ukinila 6. maja 1945. Prav na ta dan naj bi izšla prva številka novega dnevnika. Bomo videli.

Primorska poje

V petek, 5. aprila se je v Šmarjah začela letošnja revija pevskih zborov Primorska poje, na kateri sodeluje nad sto zborov z obeh strani meje. V soboto, 6. aprila so prvič nastopili zbori tudi v cerkvi in sicer v Novi Gorici, kjer so izvajali predvsem Gallusova in Mozartova dela. V cerkvi Kristusa Odrašenika sta nastopila dva goriška zbora in sicer mešani »Lojze Bratuž«, ki je pod vodstvom Stanka Jericija izvajal Gallusove skladbe, ter mešani zbor »Hrast« iz Doberdoba, ki se je predstavil z Mozartovo Missa brevis pod taktirko Hilarija Lavrenčiča.

V Kulturnem domu na Proseku je v nedeljo, 7. aprila nastopilo šest zborov, med njimi Dekliški zbor Devin (Herman Antonič) in mešani zbor »Štandrež«, ki ga vodi Valentina Pavio.

Od goriških zborov, ki sodelujejo na Primorski poje so še mešani zbor »Podgora«, »Ars Musica« iz Gorice, »Andrej Paglavec« iz Podgore, »Oton Župančič« iz Štandreža, moški zbor »Štmaver« ter »Skala« iz Gabrij.

V petek, 19. aprila bo Primorska poje v Kulturnem domu v Gorici.

Zlatomašnik Janez Vodopivec

V soboto, 6. aprila je obhajal zlato mašo prof. dr. Janez Vodopivec; posvečen je namreč bil v Ljubljani dne 6. aprila 1941. Njegovi starši so bili doma iz Dornberka, zato se on počuti tudi Primorca. Po zadnji vojni je zelo rad prihajal med nas in na Sv. Višarje. Ko je takrat bilo težko dobiti voditelje duhovnih vaj, je mladi profesor Vodopivec prišel iz Rima ter imel na Barbanu duhovne vaje za slovenske duhovnike. Po vojni se je namreč ustavil v Rimu in dobil mesto profesorja na univerzi Urbaniana, kjer je ostal tam do upokojitve. Zelo rad je prihajal in še prihaja v Slovenijo. Zato bo tam slovesno obhajal zlato mašo v nedeljo 14. aprila.

Gospodu zlatomašniku iskrene čestitke in voščila že danes tudi iz naše in njegove Primorske.

Nekaj Slomškovich misli:

Zoper moč smrti ni rože na vrsti. (A.M. Slomšek)

Kjer ni nobene postave, tam veljajo same pesti. (A.M. Slomšek)

Ako pravičen se hudim pridruži, kmalu se dobro s hudim okuži. (A.M. Slomšek)

Vrnitev domov

Za velikonočne praznike, ki jih katoličani vzhodnega obreda obhajajo teden dni za nami, se je po mnogih desetletjih vrnil iz izgnanstva v Ukrajino veliki nadškof ukrajinske Cerkve kardinal J. Lubačivski. Srečanje sv. očeta Janeza Pavla II. z Gorbačovom, je prineslo tudi ta sad. Vrniti se je pastir med svoje ovce, da je praznoval po tolikih desetletjih z njimi praznik Kristusove zmage. Po bivanju v prestolnici ukrajinske vzhodne Cerkve v Lvovu, bo obiskal vsa važnejša središča Ukrajine, nato pa se bo vrnil v Rim, kjer je do zdaj bival. Ker je že 77 let star, se bo po dolčbah 2. vatikanskega cerkvenega zbora svoji škofiji v Lvovu od-

TRST

28. literarna nagrada »Vstajenje« za leto 1990

Komisija literarne nagrade »Vstajenje«, ki jo sestavljajo prof. Zorko Harej, prof. Martin Jevnikar, urednik Mladike Marij Maver, pesnica Ljubka Šorli in prof. Zora Tavčar, se je sestala dne 26. marca 1991 v Trstu na sedežu Slovenske prosvete in pregledala 18 knjig, ki so jih v preteklem letu izdali zamejski in zdomski pesniki, pisatelji in strokovnjaki. Po temeljiti presoji se je soglasno odločila, da podeli literarno nagrado »vstajenje« za leto 1990.

Dušanu Jelinčiču za knjigo Zvezdnate noči. Knjiga je izšla v zbirki Leposlovje pri ZTT v Trstu 1990 in v njej opisuje avtor slovensko odpravo »Karakorum 86« v Himalajo julija in avgusta 1986.

Ogrodje Jelinčičeve pripovedi so dnevniški zapiski, ki jih je sprti pisal od začetka do konca. V knjigo je tako zajel opis te težke poti in vzpenjanja na Broad Peak v divji naravi, polno nevarnosti in smrtnih težav, življenje v gorskih taborih in sožitje z gorniki različnih narodov. Poleg opisov narave je v delu polno vrtanja vase in premišljevanj o najrazličnejših problemih sodobnega življenja. Knjiga je človečanska, napisana realistično nazorno in dokazuje uspešnost tudi v planinstvu.

Podelitev nagrade je bila v ponedeljek, 8. aprila 1991, na večeru Društva slovenskih izobražencev ob 20.30.

Denar za nagrado je spet veličudno podelila Hranilnica in posojilnica na Opčinah, za kar se ji odbor izkreno zahvaljuje.

Martin Jevnikar
predsednik

ŠIRI KATOLIŠKI GLAS

Škofijski Pastoralni dnevi v Trstu

Tržaški škof L. Bellomi napoveduje že sedaj, da bodo vsakoletni Pastoralni dnevi 27., 28. in 29. septembra. Tema Pastoralnih dni bo: Nova evangelizacija. Razmišljanje bo namenjeno vprašanju, kako oznanjati evangelij ljudem in kulturi današnjega časa, kar vedno znova vzpodbuja sveti oče.

Škofijski urad za pastoralno ima nalogo, da pripravi vse potrebno za uspešne potek študijskih dni. V pravi je tudi povzetek glavnih idej in vprašanj, ki bodo predmet razpravljanja. Udeleženci Pastoralnih dni

OKNO V DANAŠNJI SVET

povedal. Sv. oče bo imenoval preiskušeni vernikom novega mlajšega nadpastirja.

Romunski škofje pri papežu

Romunski katoliški škofje so smeli prvič po zadnji vojni v Rim k papežu. Ta jih je z velikim veseljem sprejel in pohvalil njihovo vztrajnost v veri in zvestobi Cerkvi kljub vsem preganjanjem in trpljenju.

Evangelij na kasetah

Pri Ognjišču so izdali vse štiri evangelije na kasetah: vseh kaset je 12 in cena 1325 din. Bralci so nekateri priznani slovenski dramski igralci in igralki. Med odlomki je primerna glasba.

bodo dobili pripomoček, da bodo lažje sledili predavanjem in sodelovali pri razpravi.

Tržaški Il Piccolo

Tržaški dnevnik Il Piccolo je zamenjal lastnika; novi lastnik je skupina furlanskih industrijalcev. Ti obljublajo, da bodo »glasniki interesov prebivalcev Julijske krajine«. Bomo videli, ali bodo imeli tudi nas Slovence za prebivalce Julijske krajine.

Zorko Simčič v Ljubljani

Ko sem zapisal »Zorko Simčič v Ljubljani«, nisem mislil, da je iz Argentine osebno prišel v Ljubljano, pač pa da so tam ponatisnili njegovo novelo »Človek na obeh straneh stene«. Knjiga je izšla že leta 1957 v Buenos Airesu, pri nas smo jo brali, v Slovenijo pa ni smela. Recenzent v Delu se strinja v sodbi, da je novela »zaresno in prepričljivo literarno delo«, pač najboljša umetnina tega pisatelja. Prvič je knjigo izdala Slov. kulturna akcija, sedaj pa Založništvo slovenske knjige.

Zorko Simčič je po starših doma s Primorskega.

Razno iz življenja skavtov

V sredo, 3. aprila je skupnost voditeljev pripravila srečanje z izvedencema italijanske AGESCI, ki sta predavala o animaciji.

To srečanje spada v širšo skupino predavanj, ki jih skavtsko vodstvo organizira, da bi doseglo čimboljši pristop do mladine. Svoje izkušnje sta posredovala Angelo in Roberto. Večer sta si zamislila v obliki igre. Poudarila sta tako razne vidike animacije in pokazala, da animacija ni samo preprost skeč.

Obnavala sta tudi igro kot vzgojni moment, kar zelo zanima naše vodstvo. Vse skupaj se je zaključilo opolnoči.

V nedeljo, 14. aprila se bo goriška veja IV udeležila športnega srečanja, ki ga letos organizirajo tržaški skavti. Odvijalo se bo pri Sv. Ivanu v Trstu. Mladi bodo tekmovali v različnih skavtskih disciplinah kot baseball scout, rovercek, hokey z metlami, gimkana hebert, zastava. Goriški IV bodo odpotovali iz Gorice z vlakom ob 7.15 uri.

V soboto, 13. aprila bodo novinci veje IV opravili skavtske izpite in se bodo tako pripravili na obljube, ki bodo kot vedno 1. maja.

M.S.

Če hoče Bog, hočem tudi jaz. (Mozart)

Sovodnje

Zadnja občinska seja v Sovodnjah, 25. marca je trajala kar štiri ure. Skoraj vsa seja se je dotikala problema rabe slovenščine v občinskem svetu, z njo povezane priprave Statuta občine ter netočnih zapisnikov. Na pereč problem rabe slovenščine je ponovno opozoril svetovalec Černic in se z zgražanjem navezal na »priporočilo« podžupana Petejana, naj bi svetovalci svojo misel povedali tudi v italijanščini. Drugače ne bo vnesena v zapisnik, kajti on ne namerava prevajati slovenskih posegov tajniku, ki slovenščine ne razume. Ali je res nemogoče, da zapisnik piše nekdo, ki slovenščino obvlada? SSK je tako osebo že predlagala, večina pa ni pokazala dosti volje za temeljito rešitev tega perečega problema. Tako Slovenci zopet napeljujejo vodo na poitaljančevalni mlin... in smo zopet tam (če ne še na slabšem), kot za časa Mussolinija. Zato je skrajni čas za natančno sestavo Statuta občine z jasnimi pojmovanjem in določilom rabe slovenščine ter vseh ostalih problemov specifičnih za manjšino. Zato SSK pripravlja javni posvet za vse občane na to temo.

Precej razprave in polemike je izzval tudi predlog ponovne poveritve načrtovanja geometru Jordanu Vižintinu za preureditev športnega objekta na Peči, ki ga bo finansirala Kraška gorska skupnost. Prvi sklep, sprejet že marca leta 1989, je bil pred šestimi meseci preklican. Od takrat pa je vse ostalo na mrtvi točki. Na vprašanje svetovalcev SSK, zakaj taka zamuda, ni bilo odgovora, saj je bil odbornik za javna dela odsoten. Kraška gorska skupnost pa je jasno določila tudi termine izvajanja načrtov.

Do krajše prekinitve se je prišlo ob imenovanju preglednika računov za lansko leto. Občinski odbor je predlagal italijana Decolleja, SSK pa Štefana Bukovca. Prvi je prejel devet glasov, drugi tri, dve glasovnici pa sta bili beli.

V zaključnem delu se je svet skoraj brez diskusije odobril dokument glede prostorskega načrtovanja, ki ga je predstavila SSK.

Remo Devetak

Opomba: Pod staro Avstrijo so bili v naši deželi trije uradni jeziki: nemščina, slovenščina, italijanščina. Po potrebi so poskrbeli za prevajanje. Ali se bomo sedaj sami odpovedali rabi slovenščine v slovenskih občinah?

Koncert na goriškem gradu

V Ljubljani so imeli pretekli teden glasbeno prireditev pod imenom »Slovenski glasbeni dnevi«. Med drugim je bilo na sporedu veliko koncertov, poleg tega pa še študijski simpozij o Jakobu Gallusu in njegovi glasbi. Predavali so številni strokovnjaki iz vse Evrope. Zaključni koncert je bil v našem mestu in sicer v pokrajinskem muzeju na goriškem gradu. Tu je nastopila skupina Ramovš Consort skupaj z vokalnno skupino Ave. Na sporedu je bilo več instrumentalnih in vokalnih skladb, posebej Gallusovih. Nastopajoči so pokazali dognano in naštudirano pripravo. Vseskozi je koncert izzvenel kot fin prikaz nekdanje slovenske glasbe ali muzike, ki je nastala na današnjem slovenskem ozemlju. Koncerta sta se udeležila tudi ljubljanski in novogoriški župan, odsoten pa je bil goriški župan.

Tradicionalni praznik frtalje v Rupi

Pevski zbor Rupa-Peč se v teh dneh že aktivno pripravlja na 3-dnevni »Praznik frtalje«, ki bo 25. in 28. aprila ter 1. maja na prostoru pod župnijsko cerkvijo. Člani rupensko-pečanskega zbora napovedujejo zanimiv kulturni program s pevskimi zbori, dramsko skupino in folklorno skupino »Tehnik« iz Škofje Loke.

Kot že nekaj let bo tudi letos zanimivo tekmovanje v pripravi in cvrtju najboljše frtalje, ki se ga lahko udeleži vsak obiskovalec.

Vsak večer bo za zabavo skrbel narodno zabavni ansambel »Happy Day«, ob frtaljah pa vam bodo ponudili razne jedi na žaru ter domače vino.

K. M.

ZDRUŽENJE CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV - GORICA

vabi na

Koncert velikonočnih pesmi

Sodelujejo zbori iz Podgore, Rupe-Peči, Štandreža, Steverjana iz Št mavra.

Župnijska cerkev v Štandrežu. Nedelja, 14. aprila 1991, ob 17. uri.

Velikonočno romanje

Slovenska župnija v Gorici priredi vsako leto na velikonočni ponedeljek romanje v kako Marijino svetišče predvsem za starejše, ki nimajo svojih prevoznih sredstev, da je obenem zanje tudi pomladno razvedrilo.

Letos smo bili v Marijinem svetišču »Madonna della Salute« v Porto di Legnago pri Veroni. Lep dan v cvetoči pomladni naravi, občuteno petje v avtobusu in pri sv. maši nas je kar pomladilo. Po dobrem skupnem kosilu smo se vračali proti domu in med potjo obiskali tudi grob sv. Leopolda Mandiča v Padovi, kjer smo se srečali tudi s kapucinom p. Damazom, ki je doma iz Trnovega za Sv. Goro, kjer je slovesno obhajal pred dvema letoma svojo zlato mašo. Posebno je bil vesel našega obiska, ker je bilo med romarji tudi nekaj Trnovčanov, njegovih rojakov, ki s svojimi družinami zdaj bivajo v Gorici. Zelo veseli smo se vrnili v Gorico, hvaležni, da se goriška slovenska župnija spomni tudi nas, ki nimamo takih možnosti kot mlajši za romanje po svetu.

Udeleženska

Novi zvonovi

V nedeljo, 14. aprila bodo onstran meje posvetili nove zvonove, in sicer na Volčjem gradu (Komen) ob 14. uri in na Vogrskem ob 16. uri.

Slovenska ljudska knjižnica »D. Feigel« prireja niz predavanj o sodobni slovenski književnosti in o zamejskem slovstvenem ustvarjanju:

v petek 12.4: Marija Pirjevec s tržaške filozofske fakultete bo podala portret pisatelja Borisa Pahorja;

v petek 19.4: Boris Paternù z ljubljanske filozofske fakultete na temo: nemoč in moč sodobne slovenske poezije;

v petek 3.5.: Lojzka Bratuž z videmske fakultete za tuje jezike na temo: pregled slovenske literarne ustvarjalnosti na Goriškem;

v petek 10.5: Helga Glušič z ljubljanske filozofske fakultete na temo: kratek pregled sodobne proze.

Predavanja bodo v čitalnici ljudske knjižnice v ul. Croce, 3 Gorica ob 16. uri in so namenjena dijakom višjih srednjih šol.

Zveza slovenske katoliške prosvete Gorica

MOZART

1756 - 1791

Te Deum KV 141
Tantum ergo KV 142
Tantum ergo KV 197
Sancta Maria, Mater Dei KV 273
Sub tuum praesidium KV 198
Regina coeli KV 276

Missa in C KV 257 (Credomessa)

Olga Gracelj, sopran
Dragica Kovačič, alt
Marjan Trček, tenor
Janez Vasle, bas

Zbor in orkester Consortium musicum iz Ljubljane.
Dirigent dr. Mirko Cuderman.

Katoliški dom

Gorica, 13. aprila 1991 ob 20.30

Koroške novice

V Bologni je bil med 4. in 7. aprilom mednarodno priznani Sejem otroških in mladinskih knjig. Letos se ga je prvič udeležila tudi celovška Mohorjeva družba in sicer s slovenskimi, nemškimi in dvojezičnimi izdajami. V preteklem letu se je sejma udeležilo 1219 razstavljalcev.

Namestnik koroškega deželnega glavarja dr. Peter Ambrozy je pred kratkim Krščansko kulturno zvezo prosil, da bi zavzela stališče h koroškemu zakonu o pospeševanju kulture. Kulturni referent je pripombe in konkretne predloge k posameznim določilom že dobil in zdaj KKZ, NSKS, Mohorjeva družba in mnoga slovenska kulturna društva čakajo na uresničitev.

Razstava v Slovenj Gradcu

Dne 5. aprila je bila v Slovenj Gradcu slavnostna otvoritev razstave slavnega francoskega kiparja Ossipa Zadkina, v prostorih likovnih umetnosti v Slovenj Gradcu.

Galerija likovnih umetnosti Slovenj Gradec je s pomočjo Zadkinovega muzeja v Parizu pripravila obsežno pregledno razstavo Zadkinovega kiparskega ustvarjanja, ki bo na ogled v prostorih Galerije od 5. aprila do 5. julija 1991.

Ossip Zadkine velja ob Jacquesu Lipschitzu in Henriju Laurensu za najpomembnejšega predstavnika kubistične plastike. Njegovo kiparstvo je v osnovi ekspresionistično, temelji na figuralnem pristopu, navdihuje pa se tudi pri grški mitologiji. Delal je v kamnu, bronu in lesu, mnoga njegova dela so izrazito monumentalnih dimenzij.

Predstavitev mojstrovih del je dopolnjeval še izbor zgodnjih del slovenskega akademnskega kiparja Stojana Batiča, ki se je v Zadkinovem ateljeju izpopolnjeval ob koncu petdesetih let.

OBVESTILA

Po enoletnem premoru se revija Primorska poje vrača na Laško s koncertom, ki bo v soboto, 13. aprila ob 20.30, v večnamenski dvorani v Zagraju, ki jo je tamkajšnja občinska uprava dala na razpolago organizatorjema: Zvezi slovenskih kulturnih društev in Javnemu večnamenskemu kulturnemu središču iz Ronki.

Vabimo starše, naj takoj prigrasijo svoje otroke šolskim asistentkam na kolonijo v Dragi. Za pojasnila se obrnite po telefonu na Slomškov dom v Bazovici, št. 226-117.

»Skupina Izvir« vabi v ponedeljek, 22. aprila ob 20.00 uri v Katoliškem domu na srečanje s slovenskim ministrom za vzgojo in izobraževanje dr. Petrom Vencljem na temo: »Vzgoja - vkalupljena ali ustvarjalna? Vzgojitelj - institucija ali človek?« Vsi vljudno vabljeni!

Gledališka skupina Gorica je pripravila gledališki prikaz »Veliki stroj«, ki ga bo v sodelovanju s slovenskimi višjimi srednjimi šolami uprizorila v četrtek 11. aprila ob 11,30 ter v petek 12. aprila ob 11,45, obakrat v Kulturnem domu v Gorici.

V Marijinem domu pri Sv. Ivanu v Trstu, ulica Brandesia 27, bo v nedeljo, 21. aprila, ob 17. uri, nastopil amaterski oder »Igo Gruden« iz Nabržine z veseloigro »Skupno stanovanje«. Vljudno vabljeni!

Medžupnijska kateheza bo v četrtek 18. aprila ob 20.30 v ulici Donizetti 3. Katehezo bo vodil g. pater Jože Špeh.

Potujete v Rim?

Nekoč hotel Bled, danes hotel Emona!

Obveščamo vas, da smo 15. marca 1991 odprli v Rimu hotel Emona.

Za rojake poseben popust. Naslov hotela: 00185 - ROMA, Via Statilia 23, Tel. 06 - 7590382, fax: 06 - 7594747.

Dobrodošli!

Lastnik hotela Emona
Vinko Levstik

DAROVI

Za Katoliški glas: namesto cvetja na grob očeta Karla Jakončič in mame Kristine Jakončič daruje Alma Succo 10 dolarjev.

Za Katoliški glas: Župnija Ricmanje-Domjo daruje 50.000 lir v zahvalo za oglašanje darov.

Za lačne po svetu: K.P. 30.000, v spomin družine Bombi; M.P. 50.000 ter 20 dolarjev.

Za Ivana Štanta: N.N. Jamlje 50.000 lir.

Za slovenske misijonarje: K. in A. 50.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: Miran Kuret, Trst 50.000; Ana Bertesina, Domio 50.000; Družina Turco, Log 50.000; Ernesta Dobrila, Pulje 50.000; Ernesta Komar, Log 50.000; Albina Berdon, Ricmanje 10.000; Brigita Tosi, Ricmanje 20.000; N.N., Boršt 15.000 lir.

Za kapelo sv. Leopolda: N.N. Trst 50.000; Viktorija Skok, Trst 50.000; Kuležič Štefka, Trst 10.000 lir.

Za Sv. goro: Viktorija Skok 50.000 lir. N.N.: za slovenske misijonarje 100.000; za Sv. goro 100.000; za Katoliški glas 25.000; za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu 25.000 lir.

N.N.: Za Marijin dom pri Sv. Ivanu 50.000; za cerkveni pevski zbor pri Sv. Ivanu daruje Marcela Pahor 50.000 lir.

Za novi skavtski sedež: podjetje LOOK Gorica 100.000 lir.

Za misijone: v spomin na teto Kristino Grgič daruje nečak Pavel z družino 100.000 lir.

Za Ivana in Pavla Bajc: Jušta Komjanc 100.000; Bogomil Breclj 50.000; družina Srebrnič 150.000 lir.

Za misijonarja Štanta: Romana Bensa namesto cvetja na grob pok. Milke Bevcar 50.000 lir.

Za cerkev v Sovodnjah: Prvomajska, 114 100.000; N.N. 40.000 lir.

radio

Spored od 14. do 20. aprila 1991

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.00 Mladinski oder: Marko Sosič: »Zgodba o zaspanem velikanu in njegovih sanjah«. 1. del. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev. 14.10 - 19.00 Nedeljsko popoldne.

Ponedeljek: 8.10 Življenje onkraj življenja. 9.30 Iz preteklosti v sedanost. 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 11.30 Alberto Moravia: »Prezir«. Bralni roman. 11.45 Slovenska lahka glasba. 12.40 Primorska poje. 13.25 Gospodarska problematika. 14.10 »Veselo na otroškem valu«. 16.00 Mi in glasba. Skupina The Van Leer Chamber Music Players. 17.10 Aladinova svetilka. 17.40 Mladi val.

Torek: 7.20 Dobro jutro po naše, vmes: (7.25) Koledar - (7.30) Pravljičica. 9.30 Jaz, Mikula-letič. 11.30 Alberto Moravia: »Prezir«. Bralni roman. 11.45 Slovenska lahka glasba. 12.40 Primorska poje. 14.10 Aktualnosti. 16.00 Mi in glasba. Skupina The Van Leer Chamber Music Players. 17.10 Pesniške podobe.

Sreda: 8.10 Narodnostni trenutek Slovencev (ponovitev). 11.30 Alberto Moravia: »Prezir«. Bralni roman. 11.45 Slovenska lahka glasba. 12.00 Prodor novih gastronomskih tokov v obmejni prostor. 12.40 Primorska poje. 13.25 Na goriškem valu. 14.10 Na goriškem valu. 16.00 Mi in glasba. Slovenski izvajalci na laserskih ploščah.

Četrtek: 8.10 Slovensko denarništvo v Trstu. 11.30 Alberto Moravia: »Prezir«. 11.45 Slovenska lahka glasba. 12.00 Spoznavajmo Slovenijo. 12.40 Primorska poje. 15.30 Zvočne kulise. 16.00 Mi in glasba. Naša pesem 1990, XI. tekmovalje slovenskih pevskih zborov v Mariboru. 17.10 Četrtekova srečanja: Trst je klical.

Petek: 9.30 Človek v mejnih situacijah. 9.40 Priljubljene melodije. 11.30 Alberto Moravia: »Prezir«. 11.45 Slovenska lahka glasba. 12.40 Primorska poje. 14.10 Otroški kotiček: »Otroški knjižni sejem«. 14.30 Od Milj do Devina. 16.00 Mi in glasba. Mladi evropski izvajalci v palači Labia v Benetkah. 17.10 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki (ponovitev). 9.30 Turistične razglednice (ponovitev). 10.10 Koncert v Kulturnem domu v Trstu. Simfonični orkester Slovenske filharmonije. 11.35 Alberto Moravia: »Prezir«. 12.00 Rezija in Kanalska dolina. 12.40 Primorska poje. 14.10 Nediški zvon. 16.00 Mi in glasba. Moč tišine. 3. oddaja: »Nema« stoletja. Pot v slovenske romantike. 18.00 Ulrich Lauterbach: »Oblak od zunaj«. Radijska pripoved.

★

Za romarski dom na Sv. gori: N.N. Podgora 100.000; Angela Vetrlih 100.000 lir.

Za slov. misijonarje: N.N. Podgora 50.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista in drugim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

KATOLIŠKI GLAS

Tednik
List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.
Uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 533177
poštni tekoči račun: 11234499
Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646
Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949
Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Pošt. plačana v gotovini - skupina II/70%
Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice
Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo Societa Tipografica Cattolica srl
Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318
Tiska: Tiskarna Budin v Gorici
Cena posamezne številke: 1000 lir
Letna naročnina: Italija 45.000
inozemstvo 70.000
zračna pošta 95.000
Oglasa: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA